

РЕШЕНИЕ

№ 2509

гр. София, 08.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 30.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **9261** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на М. – 2003 ЕООД против решение № ПО-148/03.10.2011г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството против Постановление налагане на предварителни обезпечителни мерки № 1782/03.09.2011г. на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място]

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като потвърждава обезпечителни мерки, наложени без каквито и да било мотиви за наличието на обезпечителна нужда. Наред с това поддържа, че обезпечителните мерки не съответстват на предполагаемия размер на публичните вземания, предмет на ревизията, тъй като няма данни за начина, по който е формирана стойността на имуществото, върху което са наложени обезпечителните мерки. Развиват се и съображения, че при потвърждаване на постановлението ответникът не е отчел нарушение на принципа за съразмерност. В тази връзка жалбоподателят твърди, че е налице превишаване на необходимите мерки за административна принуда, предвид наложените обезпечителни мерки по ЗОПДИППД върху имущество на дружеството на стойност 20 089 251.44 лева за обезпечаване на бъдещ иск на Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност.

Иска се отмяна на решението и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Ответникът – директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по

съображенията, развити в мотивите на атакуваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в прекузивния 7 – дневен срок по чл. 197, ал.2 от ДОПК. С оглед спазването на срока за обжалване съдът съобрази, че решението е връчено на 10.10.2011г. видно от приложеното по преписката известие за доставяне, а жалбата е подадена по пощата на 17.10.2011г., поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното:

Страните в процеса не спорят, че по отношение на М. – 2003 ЕООД е образувано ревизионно производство със Заповед за възлагане на ревизия № 1102320/22.02.2011г. на орган по възлагане на ревизии с правомощия по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК, изменена със ЗВР № 1103672/25.03.2011г. и ЗВР № 1104284/07.04.2011г. В обхвата на ревизията са включени задълженията на дружеството за корпоративен данък за периода 01.01.2006г. – 31.12.2007г. и по ЗДДС за периода 01.01.2005г. – 31.05.2008г.

Въз основа на искане на орган по приходите, което искане не е индивидуализирано от страна публичния изпълнител при ТД на НАП [населено място], е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №1782/03.09.2011г., с което е наложена възбрана върху недвижими имоти, собственост на ревизираното дружество, както и запор върху подробно изброени МПС и движими вещи, собственост на М.-2003 ЕООД.

С постановление изх. № 1782/13.09.2011г. е допусната поправка на явна фактическа грешка на основание чл. 62, ал.2 от АПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК.

Така наложените предварителни обезпечителни мерки са обжалвани по реда на чл. 197, ал.1 от ДОПК пред директора на ТД на НАП [населено място], който с атакуваното в настоящото производство решение № ПО-148/03.10.2011г. ги потвърждава.

От представените по делото доказателства от административната преписка се установява, че за обезпечение на бъдещ иск срещу М. – 2003 ЕООД е издадена обезпечителна заповед от 10.09.2009г. на основание чл. 390, ал.1, вр. чл. 391, ал.1, т.1 от ГПК чрез налагане на възбрана върху недвижими имоти, придобити от дружеството по силата на договор за замяна №2/02.05.2007г. с Министерство на земеделието и горите, запор върху 9 броя МПС и дълготрайни материални активи, собственост на дружеството.

По делото са приложени справки за имуществото на жалбоподателя, както следва: справка от 08.09.2011г. за регистрираните в СДВР – ППС; справка за наличните недвижими имоти от 09.03.2011г., подписана от ревизираното лице съгласно извлечение от сметка 203; справка за наличните МПС съгласно извлечение от сметка 205; справка за наличните машини, оборудване стопански инвентар от 09.03.2011г. съгласно приложение на сметка 204 и сметка 206.

Според изложеното в мотивите на постановлението от 03.09.2011г. по отношение на жалбоподателя е било издадено постановление за налагане на друг вид предварителни обезпечителни мерки изх. 1782/13.04.2011г. – запор върху банкови сметки за обезпечаване на същото задължение. След служебно направена справка се установи, че това постановление е отменено с решение от 04.08.2011г. на АССГ, постановено по адм. дело № 4757/2011г., което съгласно чл. 197, ал. 4 от ДОПК не подлежи на

обжалване.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че атакуваното решение е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП, който съгласно чл. 197, ал.1 от ДОПК, (в приложимата му по време редакция от ДВ бр. 32 от 2009г., в сила от 1.01.2010г.) е овластеният от закона административен орган да се произнесе по жалба срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки.

При издаването му е спазена предвидената от закона форма.

Съгласно чл. 197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Последната норма се отнася до наложени обезпечителни мерки при наличие на уведомление по чл. 77, ал.1 и чл. 78, ал. от ДОПК във връзка със заличаването на търговец, респективно откриване на производство по несъстоятелност. В конкретния случай от страна на жалбоподателя не е представено надлежно обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, нито са налице хипотезите по чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което преценката за законосъобразност на атакувания административен акт и потвърдените с него обезпечителни мерки се свежда до проверка за спазването на изискванията по чл. 121, ал.1 във връзка с ал. 3 от ДОПК. Цитираната норма предвижда, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

От съвкупната преценка на доказателствата по делото се установява, че процесните обезпечителни мерки са наложени в нарушение на изискването по чл. 121, ал.1 от ДОПК. Съображенията за това са следните:

От представената по делото ЗВР № 1102320/22.02.2011г., връчена на 25.02.2011г. се установява, че по отношение на М. – 2003 ЕООД е образувана ревизия, но по делото не са налице каквито и да било данни и доказателства процесните обезпечителни мерки да се основават на мотивирано искане направено от орган по приходите в хода на така възложената ревизия. Преди всичко в мотивите на постановлението от 03.09.2011г. не е посочено въз основа на кое искане на Р. И. Д. на длъжност главен инспектор по приходите се е произнесъл публичния изпълнител при налагането на процесните обезпечителни мерки. При издаване на атакуваното решение директорът на ТД на НАП е обсъждал искане изх. № 16705/19.03.2011г. Такова искане не е приложено по делото, въпреки указанията на съда с разпореждане от 10.11.2011г. да се представи административната преписка в цялост. Въз основа на цитираното искане от 19.03.2011г. е издадено предходно Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 1782 от 13.04.2011г., с което по отношение на жалбоподателя за обезпечение на същия размер публични задължения е наложена друга обезпечителна мярка - запор върху банкови сметки. След отмяната на това постановление, с влязло в сила съдебно решение от 04.08.2011г., на 03.09.2011г. е издадено процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 1782, с което за обезпечение на задължения в идентичен размер са наложени различни по вид обезпечителни мерки – възбрана върху недвижим имот,

запор върху МПС, собственост на дружеството и запор върху движими вещи.

Липсата на мотиви относно конкретното искане за налагане на обезпечителни мерки препятства съдебния контрол за спазването на чл. 121, ал.1 от ДОПК. Без мотивирано искане на ревизиращ орган по приходите не се установява наличието на обезпечителна нужда по смисъла на цитираната норма – както по отношение на предполагаемия размер на задълженията, предмет на обезпечение, така и по отношение имуществото на длъжника. Само на това основание следва да се приеме, че в случая са нарушени изискванията на чл. 121, ал.1 от ДОПК, което съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК е основание за отмяна на атакуваното решение на директора на ТД на НАП [населено място] и наложените обезпечителни мерки

За пълнота на изложеното настоящият съдебен състав намира за нужно да посочи, че доводите в жалбата за нарушение принципа за съразмерност при налагане на обезпечителните мерки, основани на обстоятелството, че върху същото имущество вече са наложени такива мерки по ЗОПДИППД, са неоснователни. Касае до задължения на М. – 2003 ЕООД, възникнали на самостоятелно основание, които подлежат на обезпечаване по различен ред. В това отношение изложеното в мотивите на атакуваното решение съответства на закона. Но неоснователността на тези доводи на жалбоподателя не променя крайните изводи за нарушение на чл. 121, ал.1 от ДОПК при издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, което е потвърдено с оспореното в настоящото производство решение на директора на ТД на НАП [населено място].

При този изход на спора, съдебни разноски се дължат на жалбоподателя, но поради липсата на искане в тази връзка, такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя И. А. И. Решение № ПО-148/03.10.2011г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 1782 от 03.09.2011г. на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място]. Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: